

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Супрун Майя Володимирівна

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри

іноземних мов гуманітарних спеціальностей,

Волинський національний університет імені Лесі Українки

ORCID: 0000-0002-6800-2729

Інтернет-адреса публікації на сайті:

<https://www.economy-confer.com.ua/full-article/5655/>

Невід'ємною складовою професійної підготовки студента є вивчення іноземної мови, яка є важливою частиною сучасного ритму життя. Для досягнення високого рівня її володіння викладачеві важливо знати новітні методи викладання, спеціальні навчальні техніки та прийоми, щоб оптимально підібрати той чи інший метод відповідно до знань, потреб та інтересів студентів. При відборі сучасних методів навчання необхідно врахувати наступні критерії, відповідно до яких використані методи повинні:

– створювати атмосферу, в якій студент відчуває себе комфортно, стимулювати його інтереси, розвивати бажання практичного вживання іноземної мови;

– заохочувати студента в цілому;

– стимулювати його мовні, когнітивні і творчі здібності;

– створювати ситуації, в яких студент повинен усвідомити, що вивчення іноземної мови пов'язано з його особистістю і інтересами;

– передбачити різні види роботи в аудиторії: індивідуальну, групову, колективну, в певній мірі, стимулюючи активність студентів, їх самостійність, творчість.

Питання впровадження нових підходів в освітньому процесі загалом і в навчанні іноземних мов зокрема проаналізовані в наукових публікаціях І. Біма, І. Зимньої, В. Смолянїнової та ін. Окремі питання навчання іноземної мови засобами інноваційних комунікативних технологій з'ясовані у працях І. Чурсіної, М. Варшауера та ін.

Існує багато підходів до вивчення іноземних мов, кожен з яких має свої особливості та переваги. Важливим є використання таких підходів і технік, які найкраще підходять для ефективного опанування мовою. Проаналізуємо особливості, на нашу думку, найбільш поширених підходів, які використовуються у процесі навчання мови, серед яких: граматико-перекладний, аудіолінгвальний, компетентнісний, комунікативний, завдання-орієнтований, соціокультурний. Граматико-перекладний підхід (GrammarTranslationApproach) зосереджений на вивченні граматичних правил і перекладі тексту між цільовою

мовою та рідною мовою студента. Основною метою є розвиток навичок читання та письма, але це може бути неефективним для розвитку навичок говоріння та аудіювання. Це безумовно не найшвидший спосіб вивчити англійську мову. Цей підхід включає в себе вивчення правил граматики, а потім роботу з текстом, тобто аналіз текстів за допомогою правил граматики. Наступним етапом є письмовий переклад речень з англійської та навпаки. Недоліком цього підходу є те, що у студентів дуже мало можливостей практикуватися в розмовній мові. Проте сучасні науковці вважають, що граматико-перекладний метод займає особливе місце у процесі розвитку методики мовного засвоєння та передбачає: а) ведення інструктажу рідною мовою; б) обмежене використання іноземної мови в активі; в) наголошення на граматичних формах; г) використання важких класичних текстів для читання; д) використання, перш за все, технік перекладу, аналізу речень [2].

Аудіолінгвальний підхід (AudioLingualApproach). Цей підхід наголошує на розвитку навичок аудіювання та говоріння через повторювані вправи та запам'ятовування діалогів. Він є ефективний для розвитку вільного спілкування, але може бути не таким ефективним для розвитку навичок читання та письма.

Нині серед усіх педагогічних парадигм за ефективністю й відповідністю на перше місце виходить компетентнісний підхід (CompetenceApproach), оскільки він найтісніше пов'язаний з навчальною, професійною і життєвою практиками комунікації іноземними мовами. Особливо це стосується англійської мови, яка набуває ознак універсальної міжнародної мови, стає знаряддям і водночас культурним інструментом будь-якої міжнародної взаємодії. Зазвичай у цьому контексті найголовнішими компетентностями, які мають бути сформовані у студента, є: а) володіти практичними навичками говоріння, читання, перекладу; б) уміти вирішувати практичні комунікативні завдання англійською мовою; в) застосовувати англійську мову на побутовому й професійному рівнях; г) мати потребу у постійному самовдосконаленні знання англійської мови [3, с. 42].

Комунікативний підхід (CommunicativeApproach) зосереджений на розвитку комунікативної компетенції цільовою мовою через змістовну взаємодію та реальні життєві ситуації. Студенти вивчають мову в контексті, з акцентом на навички говоріння, аудіювання, читання та письма. Основне завдання цього підходу – навчити студента спочатку говорити та легко сприймати усне мовлення, а вже потім писати. Підхід орієнтований у першу чергу на тих, хто бажає за невеликий термін адаптуватися в мовному середовищі [21]. У цьому методі здатність говорити дуже важлива і практикується досить інтенсивно, проте не нехтують граматику і написанням. Вивчення граматики не є ізольованим, а відбувається в контексті. Різноманітні вправи і завдання спрямовані на досягнення студентами вільного спілкування.

Ще один визнаний у всьому світі спосіб вивчити англійську швидше та приємніше, ніж за звичною шкільною програмою це – метод Каллана. Робін Каллан був учителем англійської мови й на початку 1960-х років створив методику надзвичайно швидкого вивчення мови. Навчання засноване перш за все на розмові, хоча і не зовсім природній. Студентів запитують випадковим чином, і їх завдання – відповісти якомога швидше, не замислюючись. Їм не потрібно самим будувати речення, а потрібно практикуватися і використовувати засвоєні патерни. Заняття проводяться тільки англійською мовою. Матеріал повторюється багато разів, і помилки негайно виправляються вчителем.

Унікальність методу полягає в тому, що він імітує процес природньої мови між людьми. Діти не повинні завчати складні конструкції чи граматичні правила, а лише перебувати у безперервній розмові на іноземній мові. Вони говорять з вчителем протягом усього заняття, намагаючись мимовільно запам'ятати мовні конструкції і вирази. І тільки згодом навчаються писати і читати.

На першому занятті викладач вживає від 200 до 240 слів на хвилину. Це означає, що розмова відбувається набагато швидше, ніж при звичайному мовленні, коли ми використовуємо близько 150-180 слів на хвилину.

Цей метод вивчення мови не отримав би такої популярності, якби не мав велику кількість переваг, серед яких: постійний та інтенсивний контакт, швидке вивчення словникового запасу та цілих виразів, подолання мовного бар'єру, тренування короткочасної пам'яті.

Володіння іноземною мовою відкриває цілий світ для тих, хто її вивчає, а також розвиває особистість того, хто навчається. Навчання іноземних мов у ВНЗ повинно бути комплексним за використання різних методів, інструментів і підходів. Важливе місце у викладанні іноземних мов займає особа самого викладача, його вміння мотивувати студентів, розвинути інтерес до вивчення іноземної мови, обирати найбільш оптимальні для тієї чи іншої групи навчальні методики. У системі роботи кожного педагога мають використовуватись як стандартні навчальні технології, так і більш сучасні методи, що успішно застосовуються в інших закладах вищої освіти.

Список літератури:

1. Основні підходи до вивчення іноземної мови за кордоном. URL: <http://ukped.com/inozemnamova/3123-osnovni-pidkhody-doyvchenniainozemnoi-movy-za-kordonom.html>.
2. Підходи до вивчення іноземних мов: діахронічний аспект. URL: <https://ukped.com/statti/skarbnichka/780-pidkhody-do-vyvchennyainozemnykh-mov-diakhronichnyy-aspekt.html>.
3. Цепко Т. А. Сучасні тенденції у викладанні англійської мови у закладах вищої освіти. Інноваційна педагогіка. 2020. Вип. 21, Т. 3. С. 39-43.

РОЛЬ ВИБІРКОВИХ КУРСІВ У ВИБОРІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Титаренко Ольга Валентинівна

кандидат медичних наук,

доцент кафедри оториноларингології,

Одеський національний медичний університет

ORCID: 0000-0002-6024-0757

Добронравова Ірина Володимирівна

кандидат медичних наук,

асистент кафедри оториноларингології,

Одеський національний медичний університет

ORCID: 0000-0002-9551-1983

Інтернет-адреса публікації на сайті:

<https://www.economy-confer.com.ua/full-article/5652/>

Перед кожним студентом старших курсів постає питання щодо вибору подальшої спеціалізації. За час навчання в медичному університеті здобувачі вищої освіти проходять усі спеціалізовані цикли, ознайомлюються з принципами надання допомоги пацієнтам різних профілів, проте для більш поглибленого ознайомлення з потенційною професією кожен студент вибирає собі вибірковий курс, який дозволяє розкрити особливості більш вузького напрямку медичного фаху. Для студентів, які зацікавлені у кар'єрі в галузі отоларингології, факультативи надають можливість розширити свої клінічні знання, продемонструвати живий інтерес до цієї галузі під час вивчення різних курсів [1].

Тривалість елективних курсів з отоларингології становить 90 годин, у тому числі 30 – аудиторна робота, інші – самостійна робота здобувачів вищої освіти. Основними цілями вибіркових курсів є покращення розуміння медичних проблем, що діагностуються та лікуються в галузі отології, ринології, ларингології, дитячої отоларингології, алергічних уражень ЛОР органів та хірургії голови та шиї; отримання практичного досвіду хірургічного лікування вищевказаних областей, включаючи щелепно-лицеві травми та невідкладні стани в отоларингології; розвиток навичок ендоскопічного обстеження голови та шиї; покращення навичок збору анамнезу щодо симптомів та результатів, виявлених у пацієнтів з патологією голови та шиї. Ці факультативи дають студентам досвід роботи з широким спектром патологічних станів, що зустрічаються в отоларингологічній практиці. Крім того, вони набувають практичного досвіду хірургічного лікування цих захворювань. Вибіркові курси включають ознайомлення з областями отології, ринології, хірургії раку голови та шиї, ларингології, дитячої отоларингології та невідкладних станів у отоларингології. Курси включають надання теоретичного матеріалу, ілюстрованого мультимедійними презентаціями, відеофільмами за представленими напрямками, індивідуальну роботу з викладачами ЛОР-клінік,